

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Kf.700.217/2024/4.

A felperes: (felperes neve)
(lakcím.)

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
(jogtanácsos 1. neve) kamarai jogtanácsos
(cím)

Az alperes: (alperes neve)
(székhelye)

Az alperes képviselője: (jogtanácsos 2. neve) jogtanácsos

A per tárgya: illetménnyel kapcsolatos közszolgálati
jogviszonyból eredő megbízási díj

A fellebbezéssel támadott

határozat: Veszprémi Törvényszék
8.K.700.384/2023/11.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes, 8.K.700.384/2023/12.

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25 000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 81 200 (nyolcvanegyezer-kettőszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hivatásos szolgálati jogviszonyban áll a (település 1. neve) Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti munkakörben. Szolgálati helye (település 2. neve) Rendőrőrs. Működési körzete (település 3. neve) település. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki, amelybe a (település 2. neve)i Rendőrőrshez hét település lett besorolva. A felperes a perbeli időszakban (2020. január 1. és 2022. november 30. között) összesen 495 szolgálatot teljesített, amelyek közül 112 során csak járőr szolgálatot látott el, 308 alkalommal vegyesen látott el körzeti megbízotti és járőri feladatokat, 305 esetben működési körzetén kívül, ám a körzeti megbízotti csoport működési körzetén belül 119 alkalommal pedig a csoport működési körzetén kívül is teljesített szolgálatot.

[2] A felperes a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatokon felül, illetve azon kívül a perbeli időszakban járőr feladatokat, az M1-es és M8-as autópályán migrációs ellenőrzést, átkísérést, kísézőőri beosztás feladatait, rendezvénybiztosítást, átrendeléssel határrendészeti feladatokat látott el.

[3] A felperes 2022. december 16-án szolgálati panaszt terjesztett elő a Hszt. 71. §-a alapján, melyre figyelemmel az illetményalap 75 %-ának megfelelő mértékű megbízási díj

megfizetését kérte három évre visszamenőleg. A szolgálati panaszt a (.....) Rendőr-főkapitány annak megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[4] A felperes keresetében a perbeli időszakra vonatkozóan 1 014 580 forint megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének összegszerűségét az illetményalap 75 %-ában jelölte meg. Keresete indokaként arra hivatkozott, hogy az alperes a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat végeztetett vele, amelyekért megbízási díjat azonban nem fizetett. E feladatokat részben a körzeti megbízott működési körzetén belül, részben a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül látta el. Hivatkozott a KMB Szabályzat 2. és 22. pontjára, amely taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet eseti jelleggel elvonni a saját működési körzetéből a körzeti megbízottat. Ebbe azonban a járőri és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Vitatta, hogy a TIK küldések jelentős része megfelelt volna a KMB Szabályzat 21. pont d) pontjának, továbbá olyan feladatot is el kellett látnia, amelyet a KMB Szabályzat 25. pontja kifejezetten tilt, például a kísérori feladatok. A szolgálati panaszt elutasító határozat különleges jogrendre történő hivatkozását nem találta jogilag megalapozottnak.

[5] Az alperes védíratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj az illetményalap 50 %-ában való megállapítását kérte. Érvélése szerint az alperes jogszerűen járt el a felperes beosztása keretében a feladatok meghatározása során. Hivatkozása szerint az elvonások részben a KMB Szabályzat 21. pontja alapján csapatszolgálati tevékenység végrehajtása céljából és a KMB Szabályzat 22. pontja alapján a (.....) Rendőr-főkapitány Rendészeti Rendőr-főkapitány helyettesének engedélyével kerültek eseti jelleggel végrehajtásra. Az elvonások a Hszt. 60. §-ában szabályozott átrendelésnek minősülnek. Hangsúlyozta, az elvonások kivételével a felperes a működési területén látott el körzeti megbízotti feladatokat, az esetek egy részénél járőrrel, illetve más körzeti megbízottal. Elismerte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatokat, működési területén kívül is végezhetett, erre azonban jogszerűen került sor. Nem vitatta azt sem, hogy esetenként az összevont KMB körzeten kívül is végeztetett feladatokat a felperessel, amely azonban szintén jogszerű volt.

[6] Kifogásolta továbbá a felperes által megjelölt megbízási díj mértékét is, azt legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50 %-a erejéig tartotta elfogadhatónak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 1 014 580 forint és járulékai felperes részére történő megfizetésére. Határozatának indoklásában mindenekelőtt rögzítette, a felek között a tényállásban nem volt vita, a bíróságnak jogkérdésben kellett határoznia. Szintén nem volt vitatott a felek között, hogy a keresetlevéllel érintett időszakban a felperes pontosan milyen feladatokat, milyen területen, illetve milyen gyakorisággal látott el. A jogkérdés körében arról kellett döntenie, hogy a felperes megalapozottan tart-e igényt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra. Etekintetben idézte a Hszt. 71. § (1),

(2), (3), (4), (5) és (6) bekezdését, valamint a KMB Szabályzat 2. pontjának rendelkezéseit, külön idézve a 2022. augusztus 11. napját megelőző, illetve az azt követő időszak rendelkezéseit. A 2022. augusztus 11. előtt hatályos szöveg alapján rámutatott, a körzeti megbízottnak alapvetően a saját működési körzetében kellett biztosítani az általános rendőrségi feladatok ellátását, a KMB Szabályzat 15. pontja pedig nem értelmezhető úgy, hogy a felperesnek a körzeti megbízotti csoport tagjaként a saját körzeti megbízotti működési körzete a körzeti megbízotti csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővül. Erre figyelemmel megállapította, a körzeti megbízott működési körzeten, valamint a megbízotti csoport működési körzetén kívüli szolgálatteljesítése többletfeladatként értékelendő, így a felperes megbízási díjra való jogosultsága 2022. augusztus 11. napjáig hatályos KMB Szabályzat 2. pontja és a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján aggálytalanul megállapítható.

[8] A 2022. augusztus 12-i módosítást követően kifejtette, a KMB Szabályzat módosított 2. pont b) és c) pontjai a korábban hatályos szabályozáshoz képest a bennük felsorolt feladatok vonatkozásában területileg jelentősen kibővítik a körzeti megbízotti szolgálatteljesítést. Nem hagyható ugyanakkor figyelmen kívül, hogy a felperes munkaköri leírása ennél szűkebb területet, a (település 2. neve)i Rendőrőrsöt jelöli meg munkavégzési helyként. A munkaköri leírás tehát nem a (település 1. neve) Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén történő szolgálattelátást határozza meg.

[9] A Fővárosi Ítéltábla jogerős döntésének indoklására, valamint a kúriai gyakorlatra utalva rámutatott, mivel a felperes munkaköri leírása a (település 2. neve)i Rendőrőrs területén való feladatellátást ír elő, így a felperes számára ez lesz irányadó, függetlenül az általános érvényű KMB Szabályzat módosításától. Kifejtette továbbá a körzeti megbízotti csoport létrehozásától függetlenül a csoport körzeten kívül teljesített szolgálatok egyúttal a munkaköri leírás szerinti munkavégzés helyén kívülinek is minősülnek.

[10] A fentiekre figyelemmel ezért a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i hatállyal történő módosítása nem eredményezi a megbízási díjra való jogosultság kizárását.

[11] A keresetösszepszerűsége tekintetében kifejtette, a keresetlevélben érvényesített 75 %-os mértékű megbízási díj arányos a felperes által elvégzett többletfeladatokkal.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megítélt havi megbízási díj összegének az illetményalap 50 %-ának megfelelő összegre csökkentését, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Fellebbezése alapjául a Kp. 2. § (4) bekezdésének, a Pp. 346. § (4), (5) bekezdésének, az összepszerűség körében pedig a 31/2015. (VI. 16) BM rendelet 35. § (5) és (6) bekezdéseinek megsértését jelölte meg. Ezen túlmenően hivatkozott a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára is. A Kp. 2. § (4) bekezdésének és a Pp. 346. § (4), (5) bekezdésének megsértését abban látta, hogy az ítélet nem adott adekvát választ az alperes érdemi védekezésére. Sérelmezte, hogy az ítélet figyelmen kívül hagyja,

hogy bár a rendőrségnél létezik két külön szabályzat (KMB Szabályzat és Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat), azonban azok nem különíthetők el teljes mértékben az azokban szabályozott feladatok részben fedik egymást, az érintett szolgálati beosztásúak munkaköri leírása részben azonos. Kifogásolta az elsőfokú bíróság KMB körzeten kívüli, de KMB csoporton belüli szolgálat ellátással kapcsolatos értékelését, álláspontja szerint a KMB csoport körzetben történő feladatellátás ugyanolyan megítélés alá esik, mintha körzeti megbízott a saját működési körzetében látná el szolgálatát. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyja a KMB Szabályzat 21. pontját, a fokozott ellenőrzések idején, illetve csapaterős tevékenység során ellátható feladatok tekintetében.

[13] A megbízási díj százalékos értéke vonatkozásában a 75 %-os mértéket eltúlzottnak értékelte. Hangsúlyozta továbbá, az alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, amely a Hszt. 71. §-a szerinti magasabb megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. Álláspontja szerint a bíróság nem vizsgálta, hogy a felperesnek a körzeten kívül ellátott járőr jellegű tevékenysége jelentett-e tényleges többletfelelősséget, többletterhet. Álláspontja szerint a felperes beosztásához tartozó feladataitól eltérő szolgálati feladatok ellátása során a Hszt. 61. §-ában foglalt ideiglenes átrendelést alkalmazott az alperes, melyre figyelemmel a felperest további juttatás nem illeti meg. Fenntartotta a különleges jogrendre vonatkozó érvelését, valamint a csapatszolgálati tevékenység tekintetében általa kifejtetteket is.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes 25 000 forint másodfokú perkoltséggben történő marasztalására irányult.

[15] A felperes mértékadónak tekintette, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. E körben hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéletére, amely a körzeti megbízott járőrszolgálatára alapján elsőként elbírált ügyben született és az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó ítéletét helybenhagyta. Kiemelte annak elvi tartalmát, miszerint a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte, a többletszolgálatáért díjazásra jogosult.

[16] Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság ítélete a jogvita elbírálása szempontjából valamennyi rész kérdésben osztotta a felperesi jogi álláspontot, kiemelve, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, a körzeti megbízott járőr feladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el, járőrrel közösen és azt is csak a körzeti megbízotti körzetén belül; kíséresi feladatokra a KMB Szabályzat 25. pontja szerint nem vehető igénybe; a körzeti megbízottnak saját működési területe közterületén kell 70 %-ban szolgálatot teljesíteni, nem bármely közterületen; a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálattal, mert azzal nem feltétlenül azonos.

[17] Rámutatott, keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés mindhárom, azaz a), b) és c) pontjaira is alapította. Az elsőfokú bíróság a keresetet elsődlegesen a c) pont alapján vizsgálta

és e körben megállapította, hogy a felperes rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el, ezért megbízási díjra jogosult. Ugyanakkor az a)-b) pont alapján is megalapozottnak tartotta az igényt.

[18] A különleges jogrenddel kapcsolatos fellebbezési hivatkozást a következők miatt nem tartotta elfogadhatónak: a bírósági gyakorlat következetes abban, hogy a különleges jogrend sem ad felhatalmazást az alperesnek arra, hogy a körzeti megbízottat rendszeresen a működési körzetén kívül vegyék igénybe. Emellett az alperes nem jelölte meg, hogy a felperes ezzel összefüggően milyen feladatot látott el, továbbá annak időtartama alapján a munkakörből elvonás nem lehet eseti jellegű. A különleges jogrend arra sem ad általános felhatalmazást, hogy a körzeti megbízottat ennek okán bármilyen feladatra elvonják a működési körzetéből, hanem kizárólag a különleges jogrend fennállásával, annak alkalmazásával ténylegesen összefüggően. E körben utalt a Kúria azonos jogkérdésben született Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére.

[19] A KMB Csoport megalakításával kapcsolatban a KMB Szabályzat 15. és 24. pontjait hívta fel, amelyekből azt a következtetést vonta le, hogy a járőr szolgálatra a körzeti megbízott csak kivételesen osztható be: kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Utalt a Kúria Kf.VII.45.156/2024/4. számú ítéletre e vonatkozásban is.

[20] Hangsúlyozta továbbá a körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőségét, idézve ezzel kapcsolatban a KMB Szabályzat 2. pontját. Kiemelte, e két beosztás feladatait normális esetben, párhuzamosan hajtják végre, a körzeti megbízott alapvető feladata a látható rendőrség, a rendőri jelenlét és a kapcsolatok biztosítása, míg a járőr elsődleges feladata a járőrszolgálat ellátása és ennek keretében a TIK küldése teljesítése, intézkedések foganatosítása. Az ezzel ellentétes alperesi álláspont nem egyeztethető össze a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel, amely szerint a két szolgálati beosztás különböző; azzal, hogy a két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző ORFK Utasítás foglalja össze kódex jelleggel; a KMB Szabályzat nem utal vissza a járőr szabályzatra; illetve a két beosztás tartalma idegen egymástól, illetve a járőri beosztás tartalma sem egységes.

[21] A megbízási díj mértékével kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a 75 %-os mérték a jogszabályi minimum közelében van, tehát a többletfeladatokkal nem lehet aránytalan, az a bírósági gyakorlatnak is megfelel.

[22] A KMB Szabályzat módosításával kapcsolatban kifejtette azon álláspontját miszerint ez sem eredményezheti a megbízási díjra való jogosultság kizárását. Utalt azon egységes bírói gyakorlatra, amely szerint a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, e körben megjelölve a BH 2018.259. számú eseti döntést, illetve a Kúria Kf.VII.39.246/2020/3. és Kfv.VII.37.193/2020/8. számú ítéleteit. Hangsúlyozta, a munkáltatói jogkört gyakorlók előjárója, valamely fegyveres szerv vezetője sem rendelkezik az előbbiekkal ellentétes jogkörrel, ahogy arra a Kúria Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéletében rámutatott. Az tehát, hogy az egyes beosztásokhoz milyen munkaköri feladatok társulhatnak, a BM rendelet 2. számú melléklete alapján határozható meg. A KMB Szabályzat módosítása ellentétes a Hszt.-vel, a BM rendelettel. A körzeti megbízott továbbra

is megbízási díjra jogosult, ha a működési körzetén kívül rendszeresen lát el szolgálati feladatokat.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[23] A fellebbezés az alábbiak miatt alaptalan.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[25] Mivel a Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróságot köti a fellebbezés tartalma, és a 99. § (1) bekezdés szerint a fellebbezés alapja csak jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben történő eltérés lehet, amit a 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezőnek fellebbezésében meg kell jelölnie (a jogszabályhely, illetve a kúriai határozat és annak érintett része pontos közlésével), szükséges volt annak vizsgálata, hogy a jelen esetben mi vehető figyelembe a fellebbezés alapjaként, mert az előbbieik szerint alapvetően ez jelöli ki a felülbírálat keretét.

[26] Az alperes fellebbezése alapját elkülönülten nem jelölte meg, ezért a fellebbezés egészének tartalmi vizsgálata alapján lehetett azt kikövetkeztetni. Az alperes elsőként a Kp. 2. § (4) bekezdésének és a Pp. 346. § (4), (5) bekezdésének megsértésére hivatkozott, részletesen erre vonatkozó jogi indokait nem fejtette ki. Ennek kapcsán utalt ugyan a kereset jogalapjaként megjelölt Hszt. 71. § (1) bekezdés a), c) pontjaira, illetve annak téves alkalmazására.

[27] Rögzíti az ítéltábla, hogy az ORFK utasítás nem jogszabálysértés, ezért a hivatkozott szabályzatok a fellebbezés alapját nem képezhetik, csupán a jogi indokolás körében lehet azokra figyelemmel lenni.

[28] Bár a korábban kifejtettek szerint az alperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak megsértésére e jogszabályhelyek megjelölésével nem hivatkozott, ezért az igény jogalapja körében előadott fellebbezési hivatkozások nem voltak vizsgálhatók, az ítéltábla a teljesség kedvéért e körben röviden utal a következőkre:

[29] Alaptalan az alperes veszélyhelyzetben történő feladatellátással kapcsolatos okfejtése. A kiindulópontot ez esetben is az jelenti, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja tekintetében nem annak van jelentősége, hogy van-e olyan ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás, amelyhez tartozó feladatok ellátásával a hivatásos állomány tagját megbízzák, vagy a szolgálati beosztásban tartósan akadályozott személyt helyettesít-e, hanem annak, hogy szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát-e el a megbízás

alapján, többletfeladatként. A veszélyhelyzeti feladatok pedig éppen ilyenek voltak az alperes előadása szerint is, hiszen állította, hogy veszélyhelyzeti apparátus külön nincs, a rendkívüli jogrend idején – beosztásoktól függetlenül – olyan speciális feladatok jelentkeztek, amelyeket mindenki plusz feladatként volt köteles ellátni. Ezen alperesi előadásból is az következik, hogy e veszélyhelyzethez kapcsolódó feladatok nem a felperes – vagy bármely más szolgálati beosztású hivatásos állományú személy – szolgálati beosztása szerinti feladatok. A Kúria korábbi döntéseiben már állást foglalt arról, hogy a különleges jogrend időszakában is jogosult a körzeti megbízott megbízási díjra, ha annak feltételei egyébként fennállnak. A felperes helyesen hivatkozott e körben a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére. Ehhez kapcsolódóan szükséges megjegyezni, hogy az általános rendőri feladatokat sem lehet a munkakör részének tekinteni, amennyiben azok nem tartoznak a hivatásos állományú szolgálati beosztásához.

[30] Téves az az alperesi álláspont is miszerint a KMB Csoport körzetben történő feladatellátás ugyanolyan megítélés alá esik, mintha saját területén látná el a szolgálatát a körzeti megbízott. 2022. augusztus 11-ig ez az álláspont azért sem helyes, mert a KMB Szabályzat irányadó rendelkezései (2., 15. és 24. pont) együttes értelmezéséből egyértelműen az következett, hogy a körzeti megbízott feladatait a saját körzetében köteles ellátni amellet, hogy bizonyos esetekben jogosult a csoport körzetben is eljárni. Szolgálati feladatai azonban saját körzetéhez kötik. 2022. augusztus 12-től a KMB Szabályzat előbbi rendelkezései ugyan módosultak, ez azonban nem eredményezi azt, hogy a körzeti megbízott saját körzetén kívüli feladatellátása ne vonhatná maga után – az összes feltétel fennállása esetén – az alperes megbízási díj fizetésére vonatkozó kötelezettségét. A hivatásos állományú személy ugyanis változatlanul a szolgálati helyén a kinevezése szerinti beosztásából eredő feladatait köteles ellátni, az ezen túli feladatellátásai többletfeladat ellátásnak minősülnek.

[31] Téves az az alperesi érvelés is, hogy bár létezik két külön szabályzat a körzeti megbízotti szolgálatra, illetve az őr- és járőrszolgálatra vonatkozóan, azonban a körzeti megbízottak és a járőrök ezekben szabályozott feladatai részben átfedik egymást. Abból következően, hogy a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú melléklete elkülönülten nevesíti a körzeti megbízotti, illetve a járőr szolgálati beosztásokat, az e munkakörökbe tartozó feladatoknak is el kell különülniük egymástól. E körben hangsúlyozandó, a szolgálati beosztás lényegét, kereteit már az elnevezésének jeleznie kell. Ez abból vezethető le, hogy a szolgálati beosztás a Hszt. 45. § (1) bekezdése szerint a kinevezés kötelező tartalmi eleme, amit a szolgálati viszonyt létesítőnek a Hszt. 44. § (1) bekezdése értelmében el kell fogadnia ahhoz, hogy a jogviszony létrejöjjön, illetve azt a felek a Hszt. 52. § (1) bekezdése és 53-56. §-ai értelmében bizonyos esetekben csak közös megegyezéssel módosíthatják. Ezzel szemben a munkaköri leírás – amit a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján nem kizárt, hogy a hivatásos állományú személy csak a szolgálati viszony létesítését követően kap meg – a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, az abban foglaltakat a munkáltató egyoldalú utasítási jogával határozza és változtathatja meg. Ezért van garanciális jelentősége annak, hogy a munkaköri feladatok a szolgálati beosztás elnevezése által kijelölt kereten belül maradjanak. Azzal pedig, hogy a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet elkülönülten tartalmazza a körzeti megbízotti és a járőri szolgálati beosztásokat, egyértelmű elvárást támaszt azok munkaköri feladatok szintjén történő megkülönböztetésére is.

[32] Ennek ellenkezője nem következik a KMB Szabályzat 37. pontjából sem, az alperes téves hivatkozásával szemben. Az, hogy a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, nem azt jelenti, hogy

ez idő alatt járőr szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokat kellene ellátnia. A közterületi tevékenység során is csak azon feladatellátások a szolgálati beosztásába tartozóak, amelyek során körzeti megbízotti feladatokat végez. Amennyiben pedig járőr feladatokat lát el, már szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatot teljesít.

[33] Nem osztotta az ítéltábla azt az alperesi álláspontot sem, hogy a működési körzetből történő elvonásra vonatkozó szabályokat akként kellene értelmezni, hogy az e körben szabályozott öt különböző esetet külön-külön kell vizsgálni és számításba venni az eseti jelleg megítélésénél. A normaszöveg szerint az eseti jelleg az elvonás lehetőségére vonatkozik, az eseti jelleg tehát magához az elvonás lehetőségéhez kapcsolódik, nem pedig ahhoz a további korláthoz, hogy az kizárólag a felsorolt öt okból történhet. Ezért az esetek együttesen vizsgálándók annak megítélése körében, hogy az eseti jelleget meghaladóan élt-e az elvonás lehetőségével az alperes.

[34] A megbízási díj mértékével kapcsolatos alperesi érveléssel szintén nem értett egyet az ítéltábla. Az elsőfokú bíróság az ellátott többletfeladattal arányosan állapította meg a megbízási díj mértékét.

[35] A Hszt. 71. §-a nem állítja feltételként a megbízási díj megállapításához azt, hogy az ellátott többletfeladat magasabb szintű felelősséget feltételezzen, ezért nincs jelentősége önmagában annak, hogy a többletfeladattal érintett másik szolgálati beosztás alacsonyabb besorolású, mint a felperes kinevezése szerinti szolgálati beosztás. Ennek mindössze a megbízási díj mértéke körében lehet jelentősége, de jogalapja szempontjából nem. Az egyéb, az elsőfokú bíróság által értékelés alá vont szempontokat az alperes nem támadta, ezért ezen az alapon a 75 %-os mérték nem csökkenthető.

[36] Ugyancsak nincs jelentősége a 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (5) bekezdésének a jelen per elbírálása szempontjából, ugyanis a megbízási díj a Hszt. 71. § (5) bekezdésében szabályozott 50 %-os minimum mértéknél kevesebb nem lehet.

[37] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján, a 4.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával állapította meg.

[39] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Dr. Bálint Attila s.k.
s.k.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k. Dr. Telegdy Gergely

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró